

СТРАТЕШКИ, ПРАВНИ И ИНСТИТУЦИОНАЛНИ ПРИСТУП СРБИЈЕ У БОРБИ ПРОТИВ ТЕРОРИЗМА

Прегледни научни рад

DOI: 10.5937/zurbezkrim2002051P	COBISS.RS-ID 132244993	УДК343.971:343.341:327.88(497.11)
---------------------------------	------------------------	-----------------------------------

Предраг Поповић¹

Факултет безбједносних наука, Универзитет у Бањој Луци

Апстракт: Терористичке активности као негативне друштвене појаве су у великој мјери присутне у посљедње вријеме те, из тог разлога, свака држава настоји да развије најбољи приступ у погледу његовог спречавања и сузбијања. То је и разумљиво, посебно ако се има у виду постојање све веће заступљености насилног екстремизма и радикализације која води ка тероризму. У овом раду ће се приказати на који начин и којим капацитетима Србија располаже у погледу борбе против тероризма. Детаљном анализом и сагледавањем постојећих ресурса, а ту се, прије свега, мисли на стратешке документе, законску регулативу и субјекте који су укључени у борбу против тероризма, јасно се види да Србија у том контексту располаже значајним капацитетима.

Кључне ријечи: тероризам, екстремизам, радикализација, стратегија, закон.

УВОД

Тероризам је негативна друштвена појава која привлачи велику пажњу јавности својом тренутном актуелношћу, штетношћу и посљедицама које производи својим начином испољавања. Дакле, ријеч је о једној вишеслојној појави која се мора сагледати мултидисциплинарно (Трифунковић, 2007: 4). У вези с тим, државе имају обавезу да пруже заштиту од терористичких аката, а то захтијева стављање посебног нагласка на спречавање тероризма, што се одражава и у њиховим међународноправним и политичким обавезама (OSCE, 2014: 36).

У Републици Србији, запажена је популаризација радикалних група и покрета у подручјима гдје постоје вјерске мањине. Посебан акценат се ставља на ширење радикализма међу младим људима. Неке од радикалних група су повезане са истомишљеницима у другим земљама. Поред популаризације радикализма, неке од ових група могу бити укључене у различите врсте терористичког дјеловања: обуке, планирања активности, кријумчаре-

¹ Аутор за кореспонденцију: мр Предраг Поповић, виши асистент на Факултету безбједносних наука, Универзитет у Бањој Луци. Имејл: predrag.popovic@fbn.unibl.org..

ња оружја и формирање мрежа, што погодује развоју међународног тероризма (Seci centar Bucharest, 2011: 130).

Наиме, исламистички центри испољавају велику заинтересованост за регион Рашке и Полимља (Новопазарског санџака) вршећи разне активности у правцу остваривања познатих циљева на овом простору. Конкретно, за овај регион, циљ исламиста јесте утемељене радикалне исламске идеологије међу локалним муслиманским становништвом, а затим и територијално одвајање тзв. Санџака од Републике Србије и његово осамостаљење. Поред појединих исламских земаља попут Ирана и Саудијске Арабије који су највећи финансијери муслиманског екстремизма у овој области, важну улогу у тој намјери имају политички субјекти, као и носиоци вјерског екстремизма на том подручју. Најрадикалнији међу њима су исламистички покрети и организације које јавно и прикривено дјелују на територији Рашко-полимске области. Ту се, прије свих, мисли на утицај вехабијског покрета који јавно заговара сукобе и спроводи терористичке акције у водећим земљама хришћанске цивилизације. У вези с тим, они се користе за планско нарушавање безбједности градова Рашке области како би се жариште са Косова и Метохије пренијело на овај регион и тиме одвукла пажња српских власти са косовског проблема (Трифунковић, Стојаковић и Врачар, 2011: 242-243).

Везано за то, Република Србија је донијела значајан број стратешких докумената и законских аката те располаже значајним институцијама у погледу сузбијања терористичких активности. Дакле, то је уједно и циљ овог рада јер се њиме настоје приказати наведени капацитети Републике Србије у погледу супротстављања тероризму. Прегледом литературе уочени су радови који третирају стратешку, правну и институционалну борбу против тероризма (Alexander, 2005; Picco, 2004; Picco, 2005; Kydd & Walter, 2006; Pietrasanta, 2015; El Difraoui & Uhlmann, 2015; Özbek, 2018; Антолиш, 2009; Павловић, 2016; Поповић, 2019). У раду је приказан стратешки приступ у борби против тероризма, законски оквир борбе против тероризма и институционални приступ борбе против тероризма у Републици Србији.

СТРАТЕШКИ ПРИСТУП У БОРБИ ПРОТИВ ТЕРОРИЗМА

Овдје је важно поменути *Националну стратегију за превенцију и борбу против тероризма за период од 2017. до 2021. године* која даје смјернице за унапређење постојећих и развој нових метода, мјера и инструмената превенције и борбе против тероризма, са циљем да успостави пропорцију између обима ангажовања ресурса и степена пријетње. Ова стратегија има сврху да заштити Републику Србију од терористичке пријетње по њене грађане, вриједности и интересе, уз истовремено подржавање међународних напора у борби против тероризма. Између осталог, наведена сврха биће остварена спровођењем циљаних и осмишљених мјера на доктринарном плану, кроз развијање и подизање безбједносне културе друштва и промовисање одређе-

них вриједности, као и на нормативном и институционалном плану, кроз унапређење капацитета за превенцију и борбу против тероризма, посебно капацитета за супротстављање насилном екстремизму и радикализацији која води у тероризам, као све изражајнијем феномену. Стратегијски циљеви на подручју превенције требало би да буду остварени мјерама за спречавање узрока и ублажавање фактора који поспјешују радикализацију која води у тероризам, мјерама за рану идентификацију радикализације, као и мјерама превенције од реализације терористичког акта који се планира или припрема. Мјере у области ране превенције биће комплементарно допуњене мјерама спречавања ширења радикализације и насилног екстремизма, напорима за дерадикализацију и реинтеграцију радикализованих особа. Сврха стратегије биће реализована у четири области које су дефинисане *Акционим планом Националне сигурности за спречавање и борбу против тероризма*. Стратегија дефинише стратегијске циљеве којима се штите основне вриједности и сврстава их у четири приоритетне области: превенција од тероризма, насилног екстремизма и радикализације која води у тероризам; заштита, уочавањем и отклањањем пријетњи од тероризма и слабости у систему заштите; кривично гоњење терориста, уз поштовање људских права, владавине права и демократије и одговор система на терористички напад. Дакле, помену-та стратегија се ослања на *Акциони план* који је донесен за њену детаљну разраду и ефикасно спровођење. У наведеном плану, прва област стратегије се разрађује на неколико циљева: изграђена безбједносна култура грађана; рана идентификација узрока и фактора који погодују ширењу радикализма и насилног екстремизма који воде ка тероризму; окружење које демотивише регрутовање младих за учешће у терористичким активностима; високотехнолошки системи комуникације и дигиталних мрежа отпорни на ширење радикализације и насилног екстремизма; вјештина стратешке комуникације. Друга област стратегије се, такође, разрађује на неколико циљева: потпуно разумијевање пријетњи од тероризма у Републици Србији кроз рану идентификацију циљних група и радикалних метода; унапређена координација и сарадња између државних органа надлежних за прикупљање обавјештајних података; подигнут ниво оперативних способности полицијских и обавјештајно-безбједносних капацитета; унапређен систем за борбу против финансирања тероризма; дерадикализација и реинтеграција радикализованих особа; подигнут ниво заштите критичне инфраструктуре; унапређена ефикасност механизма интегрисаног управљања границом; подигнут ниво безбједности у области транспорта, трговине, размјене роба и услуга. Даље, трећа област се детаљно разрађује на три циља и то: усклађени национални прописи са одговарајућим резолуцијама Савјета безбједности Уједињених нација, правним тековинама Европске уније и другим међународним стандардима; унапређен систем откривања, идентификације и кривичног гоњења и извршилаца кривичног дјела тероризма и кривичних дјела повезаних са тероризмом уз поштовање људских права; ефикасно суђење за кривична дјела тероризма. И најзад, четврта област се детаљно разрађује на два циља: унапређен систем управљања посљедицама терористичког напада и смање-

ње последица терористичког напада (Национална стратегија за превенцију и борбу против тероризма за период од 2017. до 2021. године, *Службени гласник број 94/2017*).

Такође, важно је поменути и *Националну стратегију за борбу против прања новца и финансирања тероризма* која је донесена 2008. године и која представља веома значајан документ Републике Србије у борби против тероризма. Ријеч је о првој стратегији Републике Србије у овој области. Национална стратегија из 2008. године имала је изузетно значајан циљ, а то је да ефикасно успостави комплексан и свеобухватан систем за борбу против прања новца и финансирања тероризма. Општи циљ и сврха ове стратегије је да у потпуности заштити финансијски систем и привреду државе од опасности које узрокују прање новца и финансирање тероризма и ширење оружја за масовно уништење, чиме се јача интегритет финансијског сектора и доприноси безбједности. Поменута стратегија овај општи циљ разрађује кроз четири стратешке теме и то: смањивање ризика од прања новца и финансирања тероризма кроз стратешко планирање, координацију и сарадњу свих учесника у систему; спречавање уношења имовине за коју се сумња да је стечена кривичним дјелом у финансијски систем и друге секторе, односно, откривање и пријављивање већ унијете имовине; уочавање и отклањање пријетњи од прања новца и финансирања тероризма, кажњавање извршилаца кривичних дјела и одузимање незаконито стечене имовине; квалификовани кадрови оспособљени за дјелотворно учешће у свим сегментима система за борбу против прања новца и финансирања тероризма и разумијевање у јавности улоге и планова недлежних органа. Наведени општи стратешки циљ се остварује путем *Акционог плана* (Национална стратегија за борбу против прања новца и финансирања тероризма, *Службени гласник број 89/08*).

ЗАКОНСКИ ОКВИР БОРБЕ ПРОТИВ ТЕРОРИЗМА

Правни основ за антитерористичку реакцију лежи у националном кривичном законодавству (*Кривични законик Републике Србије*) и у усвојеним међународним конвенцијама, билатералним и мултилатералним споразумима. *Кривичним закоником Републике Србије* предвиђена су следећа кривична дјела: Тероризам (члан 391); Јавно подстицање на извршење терористичких дјела (члан 391а); Врбовање и обучавање за вршење терористичких дјела (члан 391б); Употреба смртоносне направе (члан 391в); Уништење и оштећење нуклеарног објекта (члан 391г); Угрожавање лица под међународном заштитом (члан 392); Финансирање тероризма (члан 393) и Терористичко удруживање (члан 393а) (*Кривични законик Републике Србије, Службени гласник број 85/2005, 88/2005; 107/2005; 72/2009; 111/2009; 121/2012; 104/2013; 108/2014 и 94/2016; Закон о измјенама и допунама Кривичног законика Републике Србије, Службени гласник број 35/2019*). У оквиру инкриминације која се односи на врбовање и обучавање за вршење терори-

стичких дјела, измјенама и допунама Кривичног законика Републике Србије инкриминисан је одлазак у иностранство ради припреме, планирања или учествовања у вршењу терористичких дјела (Закон о изменама и допунама Кривичног законика Републике Србије, чл. 37, *Службени гласник број 35/2019*).

Поред поменутог закона, велики значај има и *Закон о сјрецавању прања новца и финансирања тероризма*. Овим законом се прописују радње и мјере које се предузимају ради спречавања и откривања прања новца и финансирања тероризма. Такође, њиме се уређује надлежност државних органа за спровођење одредаба овог закона (Закон о спречавању прања новца и финансирања тероризма, чл. 1, *Службени гласник број 113/17*).

Исто тако, значајан закон који у великој мјери преко својих института доприноси борби против тероризма јесте *Законик о кривичном поступку Републике Србије*. Овај законик омогућава државним органима, кроз примјену властитих овлашћења (која произилазе из поменутог закона), остваривање правилне примјене материјалног права, а самим тим и борбу против тероризма (Законик о кривичном поступку Републике Србије, *Службени гласник број 72/2011, 101/2011, 121/2012, 32/2013, 45/2013, 55/2014 и 35/2019*).

ИНСТИТУЦИОНАЛНИ ПРИСТУП БОРБЕ ПРОТИВ ТЕРОРИЗМА

Када је ријеч о сузбијању тероризма, велики допринос дају следеће институције: Тужилаштво, Министарство правде, Безбедносно-информативна агенција, Министарство унутрашњих послова, Министарство одбране (Војнобезбедносна агенција и Војнообавештајна агенција), Министарство финансија и Министарство иностраних послова. Ниједна од њих нема водећу улогу (Seci centar Bucharest, 2011: 130).

Значајну улогу у борби против тероризма има Савет за националну безбедност. Надлежност и овлашћења Савета су следећа: стара се о националној безбједности тако што разматра питања из области безбједности; координира рад државних органа који чине сектор безбједности и разматра мјере за унапређење националне безбједности; усмјерава и усклађује рад служби безбједности тако што разматра обавјештајно-безбједносне процјене; одређује приоритете и начине заштите и усмјерава остваривање националних интереса који се спроводе обављањем обавјештајно-безбједносне дјелатности; усмјерава и усклађује рад служби безбједности; даје влади мишљење о приједлозима буџета служби безбједности, о приједлозима годишњих и средњорочних планова рада служби безбједности, као и о приједлогу за постављање и разрјешење руководиоца служби безбједности; стара се о усаглашеној примјени прописа и стандарда за заштиту података о личности, као и других прописа којима се штите људска права која могу да буду угрожена размјеном информација или другим оперативним радњама (Закон о

основама уређења служби безбедности Републике Србије, чл. 5, *Службени гласник Републике Србије, број 116/2007*). У састав Савета за националну безбедност улазе: предсједник Републике Србије, који је и предсједавајући; предсједник Владе Србије; министар одбране; министар унутрашњих послова; министар правде; начелник Генералштаба Војске Србије; директор Безбедносно-информативне агенције; руководилац Војне службе безбедности у Министарству одбране и секретар Савета чију функцију по положају обавља шеф кабинета предсједника Републике (Закон о основама уређења служби безбедности Републике Србије, чл. 6, *Службени гласник Републике Србије, број 116/2007*).

Савет није само консултативни орган, пошто његове одлуке имају обавезујући карактер. Такође, он има своја оперативна овлашћења - Координациони биро који оперативно координира рад служби безбједности и спроводи закључке Савета за националну безбедност. Координациони биро чине директори Војнообавештајне агенције, Војнобезбедносне агенције, Безбедносно-информативне агенције и секретар Савета за националну безбедност. Уколико се јави потреба, представници појединих државних органа могу бити позвани да учествују у Координационом бироу: представници Министарства иностраних послова, полиције и шефова полицијских управа, републички јавни тужилац, директор царине и други руководиоци државних органа, организација и институција. Поред тога, Влада Србије основала је Комисију за прилагођавање операција и даље унапређење сарадње у области правосуђа и унутрашњих послова о питањима општег интереса, посебно у борби против корупције, организованог криминала, тероризма, дроге, трговине људима, одузимања имовине, прања новца и сл. Комисија је усвојила *Акциони план* за спровођење својих активности у циљу координације операција и даљег унапређења сарадње између поменутих тијела. Наравно, сузбијање тероризма само је једно од питања о којима се Савет и Комисија баве. У Републици Србији нема такве институције која би се бавила искључиво борбом против тероризма (Seci centar Bucharest, 2011: 131-132).

У оквиру Министарства унутрашњих послова Републике Србије, у погледу борбе против тероризма, учествују сљедеће организационе јединице:

- Управа криминалистичке полиције, у оквиру које постоји Служба за борбу против тероризма и екстремизма, надлежна је за спречавање, откривање и расвјетљавање кривичних дјела повезаних са тероризмом и екстремизмом те откривање и хватање извршилаца ових кривичних дјела. Служба је основана у децембру 2013. године, проширењем Одељења за праћење и истраживање појава тероризма које је основано 2007. године. Служба за борбу против тероризма и екстремизма континуирано прати све безбједносно-интересантне појаве и догађаје на територији Републике Србије и прикупља оперативна сазнања у вези са лицима, групама, организацијама и покретима чије је дјеловање повезано или се може довести у везу са тероризмом и/или екстремизмом, а у циљу спречавања извођења кривичних дјела

повезаних са тероризмом и екстремизмом у Републици Србији или коришћења територије Републике Србије за припрему или извођење оваквих акција у другим државама, као и спречавања активности пропагирања тероризма и екстремизма, врбовања и регрутовања те обезбјеђивања или прикупљања средстава намијењених за финансирање ових активности. Служба се састоји од два одјељења и то: Одељење за борбу против тероризма и Одељење за борбу против екстремизма, као и четири теренска одсјека (у Београду, Новом Саду, Нишу и Новом Пазару) (Министарство унутрашњих послова Републике Србије, 2018).

- Специјална антитерористичка јединица је организациона јединица у саставу Дирекције полиције Министарства унутрашњих послова. Намијењена је за извршавање следећих високоризичних задатака, у складу са законским прописима и овлашћењима: планирање и извршавање најсложенијих безбједносних задатака у борби против тероризма; интервенције у случају талачких ситуација; интервенције у случају отмице ваздухоплова и других кризних ситуација у ваздухопловима; интервенције у случајевима барикадирања и пружања отпора ватреним оружјем; лишавања слободе чланова организованих криминалних група у сарадњи са другим организационим јединицама Министарства унутрашњих послова; обезбјеђење личности и објеката који су према процјени надлежних државних органа безбједносно угрожени (Министарство унутрашњих послова Републике Србије, 2018).
- Жандармерија је посебна јединица полиције у сједишту Дирекције полиције чији је задатак у погледу борбе против тероризма прикупљање и обрада оперативних сазнања; откривање кривичних дјела тероризма и обезбјеђивање материјалних доказа; лишавања слободе учинилаца кривичних дјела; интервенција у унутрашњој одбрани земље у циљу разбијања организованих терористичких група и превентивна антитерористичка дјелатност (Министарство унутрашњих послова Републике Србије, 2018).

Поред полиције, у оквиру Војне безбедносне службе, Одељење за операције надлежно је за борбу против тероризма (Закон о Војнобезбедносној агенцији и Војнообавештајној агенцији, чл. 6, *Службени гласник Републике Србије број 88/2009, 55/2012, 17/2013*). Такође, у оквиру Војнообавештајне агенције, Одел аналитике је задужен за сузбијање тероризма (Закон о Војнобезбедносној агенцији и Војнообавештајној агенцији, чл. 24, *Службени гласник Републике Србије број 88/2009, 55/2012, 17/2013*).

Такође, Безбедносно-информативна агенција (БИА) обавља значајну активност у борби против тероризма. Она у својој организационој структури садржи Управу за супротстављање тероризму и међународном организованом криминалу. Значајан сегмент рада Безбедносно-информативне агенције је истраживање, откривање и документовање веза између појединаца,

група и организација укључених у међународни организован криминал и тероризам (БИА, 2018).

Законску улогу у борби против тероризма има и Републичко јавно тужилаштво преко свог кривичног одјељења, односно, посебно тужилаштво за организован криминал (Републичко јавно тужилаштво Републике Србије, 2018), као и Виши судови који су такође надлежни за кривична дјела која се налазе у глави 34. (кривична дјела против човечности и других добара заштићених међународним правом), гдје се налазе и инкриминације које се односе на тероризам (Виши судови Републике Србије, 2018). Организација и надлежност државних органа у сузбијању тероризма регулисана је посебним законом (Закон о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције *Службени гласник Републике Србије, број 94/2016 и 87/2018*).

ЗАКЉУЧАК

Због популаризације радикалних група и покрета у подручјима гдје постоје вјерске мањине, Србија је развила значајне капацитете у борби против тероризма. Наведени капацитети се огледају у постојању стратешких докумената, законских аката и различитих институција које се у оквиру својих, различитих послова и задатака баве и сузбијањем тероризма.

Када су у питању стратешки документи, у том контексту важно је поменути *Националну стратегију за превенцију и борбу против тероризма за период од 2017. до 2021. године* и *Националну стратегију за борбу против прања новца и финансирања тероризма. Национална стратегија за превенцију и борбу против тероризма за период од 2017. до 2021. године* је, поред њеног значаја који се односи на заштиту Републике Србије од терористичке пријетње по њене грађане, вриједности и интересе, уз истовремено подржавање међународних напора у борби против тероризма, спровођење циљаних и осмишљених мјера на доктринарном плану, кроз развијање и подизање безбједносне културе друштва и промовисање одређених вриједности, као и на нормативном и институционалном плану, кроз унапређење капацитета за превенцију и борбу против тероризма, значајна и по томе што располаже мјерама спречавања ширења радикализације и насилног екстремизма, напорима за дерадикализацију и реинтеграцију радикализованих особа. Такође, овдје је важно напоменути да се циљеви ове стратегије остварују кроз њен постојећи *Акциони план*. Поред наведене стратегије, важно је указати и на значај *Националне стратегије за борбу против прања новца и финансирања тероризма*, којом је успостављен комплексан и свеобухватан систем за борбу против прања новца и финансирања тероризма. Њоме се настоји заштитити финансијски систем и привреда државе од опасности које узрокују прање новца и финансирање тероризма и ширење оружја за масовно уништење, чиме се јача интегритет финансијског сектора и допри-

носи безбједности. Наведене активности се остварију кроз њен постојећи *Акциони план*. Овдје се јавља потреба дословне примјене поменутих стратешких докумената, као и прецизно поштовање рокова који су предвиђени акционим плановима. Дакле, сматрамо да се не смије дозволити да наведени стратешки документи буду мртво слово на папиру. Даље, поред стратешких докумената, велики значај има и законска регулатива, тачније, *Кривични законик*, *Закон о сјречавању прања новца и финансирања штероризма* и *Закон о кривичном постојуку Републике Србије*. *Кривични законик* предвиђа различите инкриминације које се односе на терористичке активности, *Закон о сјречавању прања новца и финансирања штероризма* прописују радње и мјере које се предузимају ради спречавања и откривања прања новца и финансирања тероризма те уређује надлежност државних органа за спровођење поменутих одредаба, док *Закон о кривичном постојуку* омогућава правилну примјену материјалног права државних органа. Уколико се на адекватан начин буде примјењивала наведена законска регулатива, са сигурношћу можемо очекивати и квалитетне резултате у погледу борбе против тероризма.

Поред наведеног, јасно се види да Република Србија располаже и значајним институцијама које у оквиру своје надлежности могу дати квалитетне резултате у погледу борбе против тероризма. Дакле, ту постоје извјесни капацитети који могу дати резултате како у превентивном, тако и у репресивном смислу. Сматрамо да се посебна пажња институција Републике Србије треба посветити превентивном раду, прије свега, борби против процеса радикализације.

На основу наведеног, можемо закључити да Република Србија располаже значајним капацитетима за борбу против тероризма. Поред стратешких докумената, законске регулативе и сопствених институција, она има могућност и да остварује сарадњу са другим државама и међународним институцијама у борби против тероризма.

ЛИТЕРАТУРА

- Alexander, Y. (ed.) (2005). *Combating Terrorism: Strategies of Ten Countries*. Ann Arbor, MI: Michigan: The University of Michigan Press.
- Антолиш, К. (2009). Национална стратегија за превенцију и сузбијање тероризма, *Полиција и сиурносѝ*, 1, 150-152.
- Безбедносно-информативна агенција (БИА). (2018). Дјелокруг рада. Преузето: 9. 11. 2018. <http://www.bia.gov.rs/rsc/o-agenciji/delokrug-rada.html>.
- El Difraoui, A, & Uhlmann, M. (2015). Pré évention de la radicalisation et déradicalisation: Les modèles Allemand, Britannique et Danois, *Politique étrangère*, 4, 171-182.
- Kydd, A, & Walter, B. (2006). The Strategies of Terrorism, *Quarterly Journal: International Security*, 31 (1), 49-80.

- Кривични законик Републике Србије, *Службени тласник број 85/2005, 88/2005; 107/2005; 72/2009; 111/2009; 121/2012; 104/2013; 108/2014 и 94/2016.*
- Министарство унутрашњих послова Републике Србије. (2018). *Управа криминалистичке полиције*. Преузето 9. 11. 2018. <http://www.mup.gov.rs/wps/portal/sr/direkcija-policije/uprave/uprava kriminalisticke policije>.
- Министарство унутрашњих послова Републике Србије. (2018). *Специјална антитерористичка јединица*. Преузето 9. 11. 2018. <http://www.mup.gov.rs/wps/portal/sr/direkcija-policije/uprave/specijalna antiteroristiccka jedinica>
- Министарство унутрашњих послова Републике Србије. (2018). *Жандармерија*. Преузето 9. 11. 2018. <http://www.mup.gov.rs/wps/portal/sr/direkcija-policije/uprave/zandarmerija>.
- Национална стратегија за борбу против прања новца и финансирања тероризма, *Службени тласник број 89/08.*
- Национална стратегија за превенцију и борбу против тероризма за период од 2017. до 2021. године, *Службени тласник број 94/2017.*
- Özbeý, E., T. (2018). Turkey's Fight Against youth Radicalization: Small Steps on a Long Path, *Euromesco-Policy brief, 78, 1-13.*
- OSCE (2014). *Сјречавање тероризма и сузбијање насилној екстремизма и радикализације која води ка тероризму: ирисјуй кроз раг полиције у заједници*. Беч: Организација за европску сигурност и сарадњу.
- Павловић, Г. (2016). Стратешки приступ супротстављања тероризму - упоредни приказ у Европској унији и Босни и Херцеговини. У зборнику радова *Кривичној равни инсјрументии суйројисјављања тероризму и грујим кривичним гјелима насилничкој каракјера* (стр. 502-519). Бања Лука: Министарство правде Републике Српске, Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Интернационална асоцијација криминалиста Бања Лука
- Pietrasanta, S. (2015). *La déradicalisation, outil delutte contre le terrorisme*. Paris: Assemblée nationale.
- Picco, G. (2004). Tactical and Strategic Terrorism. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma, 1-2 (9), 71-78.*
- Picco, G. (2005). International Terrorism and Governmental Structures, *United Nations, Interregional Crime and Justice Research Institute UNICRI, 1-8.*
- Поповић, П. (2019). Капацитети Босне и Херцеговине у погледу кривичног гоњења терориста са посебним освртом на улогу полицијских агенција, *Годишњак Факултета безбедности*, 319-338.
- Републичко јавно тужилаштво Републике Србије. (2018). *Кривично одјељење*. Преузето 12. 11. 2018. <http://www.rjt.gov.rs/ci/Организација/Одјељења/Кривично-одјељење>.
- Seci centar Bucharest. (2011). *Counterterrorism experiences of Seci member countries, Anti terrorism task force*, Ankara: The editors work for the International

Center for Terrorism and Transnational Crime (UTSAM) at the Turkish National Police Academy.

Трифуновић, Д. (2007). *Нови облици тероризма у Босни и Херцеговини*. Београд: Факултет безбедности Универзитета у Београду.

Трифуновић, Д., Стојаковић, Г., и Врачар, М. (2011). *Тероризам и вехабизам*. Београд: Филип Вишњић.

Виши судови Републике Србије. (2018). *Судови у Републици Србији*. Преузето 12. 11. 2018. <https://portal.sud.rs/code/navigate.aspx?Id=538>.

Закон о основама уређења служби безбедности Републике Србије, *Службени тласник Републике Србије, број 116/2007*.

Закон о Војнобезбедносној агенцији и Војнообавештајној агенцији, *Службени тласник Републике Србије број 88/2009, 55/2012, 17/2013*.

Закон о спречавању прања новца и финансирања тероризма, *Службени тласник број 113/17*.

Закон о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције, *Службени тласник Републике Србије, број 94/2016 и 87/2018*.

Закон о измјенама и допунама Кривичног законика Републике Србије, *Службени тласник број 35/2019*.

Законик о кривичном поступку Републике Србије, *Службени тласник број 72/2011, 101/2011, 121/2012, 32/2013, 45/2013, 55/2014 и 35/2019*.

Рад примљен: 09. 09. 2020.

Рад прихваћен: 28. 12. 2020.

